FREDERICI RUYSCHII ... OPERA OMNIA ANATOMICO-MEDICO-CHIRURGICA. HUC USQUE EDITA...

Johannes Gaubius, Frederik Ruysch

JOHANNIS GAUBII
EPISTOLA
PROBLEMATICA,
PRIMA,

Ad Virum Clarissimum

FREDERICUM RUYSCHIUM,

M. D. Anatomiae ac Botanices Professorem.

DE

Pilis, Pinguedine, Septoque Scroti; Nec non de Papillis Piramidalibus; ut & de Corpore Reticulari, sub Cuticula sito, &c.

AMSTELÆDAMI,
Apud JANSSONIO WAESBERGIOS. 1724.

Nobilissime ac Præclarissime
V I R.

Onsideranti, animoque subinde volutanti, quæ in publica nuper à Te, Clarissime Vir, habita Anatomices demonstratione vidi, quaeque ex Te ipso hausi, & tacitè observavi, summam non tantum praebuisti mihi admirationis ansam, verum etiam, ut ea paulò exactius examinarem, ac in scientia hac tam nobili tamque excellenti nonnullos facerem progressus, calcar mihi addidisti non exiguum. Ita omnium Spectatorum oculos & animos in Te convertisti, ut, si non cuncti, plurimi saltem, & quidem Doctissimi (ubique enim & omni tempore multi dantur Thyrsigeri, pauci verò Bacchi) maximo cum applausu & approbatione demonstrationem hanc demirati fuerint. Et certè, quem non in admirationem rapuisset insolita isthæc Corporis contemplatio, elegantissimam viventis instar præ se ferentis faciei formam, quae floridissimo colore perfusa, & quasi ex albo rubroque mixta, verèque rosea, sine fuco & fallacia cuilibet arridere videbatur?

Quod si quis accuratius mecum incorruptam illius perlustret & perpendat conservationem, haud inficias ire poterit, nihil quicquam simile in corpore unquam fuisse tentatum atque exhibitum. Quàm scitè & affabrè totius corporis Venæ conspiciebantur integræ & illæsæ, membraque omnia flexibilia, quanquam solida & dura! præterea Viscera, quæ aliàs, quod fidem superare videtur, corruptioni obnoxia & facile putrescere solent, Viris Principibus conspicienda præbuisti, integra, incorrupta & conspectu amoena. Ut cætera multa, rara equidem & præclara à Te exhibita, silentii velo tegam, notiora quippe, quam ego, meique similes, satis dignè illa exprimere valeam: Ac ne pluribus ambagibus has meas exiguo stylo exaratas lineas exornem, Teque, Vir Clarissime, ut par esset, summis laudibus extollere videar, quod doctioribus & eloquentioribus me Viris relinquo, majorem in partem peto, ut calamo meo faveas, si rudi tantum Minervà dixerim id, quod res est. Mirari interim noli, Vir Clarissime, quòd illotis, ut ajunt, manibus ad Te accedere, Tuaque, pro tenuitate ingenii mei, quasi

ad examen revocare, ac nodorum quorundam difficultatem Tibi objicere sustineam. Quandoquidem singularis Tua erga me humanitas & benevolentia, quâ ad Dissectionis Tuæ Anatomicæ inspectionem aditum mihi patefecisti, animum mihi addit, largamque aperit januam, ut omni mihi modo persuadeam, Te fiduciam hanc meam non sinistrè interpretaturum, verum comi benignoque excepturum esse animo. Facilem proinde Te mihi præbeas, etiam atque etiam rogo.

1°. Ostendisti nobis, Vir Clarissime, Glandulas miliares cutaneas, partim per Cutim dispersas, partim verò sub ea consitas. Manet itaque difficultas, *Utrum Pili ex illis emergant nec ne?*

2°. Demonstrationis quoque copiam dedisti omnibus spectatoribus, Scroti humani, peculiari & planè novo indurati artificio, tamque ritè præparati, ut varia distinctè magis in eo apparerent, quàm in ulla alia corporis parte, vel in ipso Scroto subjecti cujusdam recens defuncti. Si absque incommodo fieri potest, à Te, Vir Præstantissime, doceri desiderarem, *Utrum dictum hoc Scrotum publicè exhibitum*, *Eunuchi* (qui tamen hisce regionibus rari) *fuerit*, *an verò hominis testibus non viduati*? quoniam, si benè memini, pinguedine in totum haud erat *privatum*; & quod tanto magis mirabar, sepimento præter futuram, in duas partes divisum mihi videbatur scrotum. Quotquot pervolvi Auctores, omnes quidem profitentur sub cute Scroti quandam Δάρτον dictam latere Membranam, nulla planè Membranæ adiposæ facta mentione. Cuncti enim uno animo convenire videntur, omni pinguedine, Testibus integris, Scrotum esse destitutum. Facile igitur excusabis, Vir Clarissime, quòd non sine ratione admiratus fuerim, cum observati jam traditi nullam omninò mentionem factam fuisse deprehenderem, sub cute nimirum Scroti latere Membranam Adiposam, sicuti in cæteris exterioribus corporis partibus, Pene solo excepto, verùm simpliciter solummodo adverti carnosam ad Scrotum contrahendum ac corrugandum aptam Membranam Δάρτον. Inter eos, quos hac de materia evolvi Auctores, Vir Clarissimus est Veslingius, cujus hæc sunt verba: *Sed enim propendentia cum Testibus vasa seminalia studiosa securitatis natura Membranoso veluti sacculo abscondere voluit, quem Scrotum appellant, in medio Lineâ, tanquam futurâ divisum. Non simplex tamen hujus compositio, nam & cute constat, cui cuticula sua jungitur, & Membrana Carnosa, quæ tenuior hic quidem, sed cuti firmiter annexa, quo*

col-

colligere se juxta cum illa, corrugarique facilius possit, &c. pag. 91.
Sicut & Vir Clarissimus Andreas Vesalius, qui sequentia de Scroto tradit: *Testes itaque*, inquit, *pluribus tunicis seu involucris integuntur, aliis quidem utrique Testi communibus, aliis autem privatim singulos Testes involventibus. Cutis enim & carnosa membrana ambos Testes non secus quàm universum corpus amplexantur, & duo illis communia statuunt involucra: Cutis quidem unum, quod reliquâ corporis cute tenuius est, & velut futura quadam rugis interstinguitur: ac quibusdam Scrotum, quibusdam verò (qui se latinius loqui existimant) Scortum, Græcis vero ὄσχεον dicitur. Alterum autem carnosa efformat membrana, hic perinde ac Cutis, longè quàm in reliquo corpore tenuior, sed venis frequentioribus intertexta:* pag. 639.
Item Vir Clarissimus & Anatomicus Accuratissimus Spigelius, cujus hæc sunt verba: *In infima sede lineam habet secundum longitudinem excurrentem, qua in dextram sinistramque partem dividitur & futura vocatur:* cap. XVI. lib. 8.
Cùm autem planam & dilucidam satis difficultatis hujus explicationem in dictorum Authorum scriptis invenire non potuerim, ad Recentiores me convertere, eosque pervolvere statui; Inter quos diligens Anatomicus, Dominus P. Blasius, primum tenet locum, qui hac de materia sequentia reliquit; in Miscellaneis Anatomicis hominis brutorumque, &c. ubi loquitur de Numero Scroti, cap. X. *Unum est*, dicit, *in medio Lineâ quâdam distinctum.*
Item Dⁿˢ. Phil. Verheyen Professor Lovaniensis, quem præ cæteris legendum mihi commendasti. Ejus hæc sunt verba, de Scroto loquentis: *Dividitur in partem dextram & sinistram lineâ intermediâ, quam suturam vocant, quæque, ob vasa ibidem concurrentia, in sectione Scroti vitari debet, &c.*
His adjunxi quoque elegantissimè pictas Tabulas Professoris Lugd. Batav. G. Bidloo, qui Parte tertiâ de delineatione Scroti his utitur verbis: *Forinsecus Testes extra abdomen propendentes Scroto vestiuntur, laxa æque ac plicabili membrana, exterius atque interius sutura per ejus longitudinem excurrente, divisa, plurimisque vasis intertexta, &c.* Sed in nullo ea ipsa quæ publicè nobis demonstrasti, deprehendi, ita ut ad Auctorem ipsum, ex quo hæc emanasse audivi, me conferre necessarium duxerim, ut inde clariorem hujus rei explanationem haurirem, certoque cognoscerem, num forsan iis in Auctoribus nonnulla ad claram distinctamque

perceptionem necessaria præterierim, vel clarè satis non intellexerim.

Proinde horum omnium à Te, Vir Clarissime, dilucidiorem petere ausim explicationem, ut & modum præparandi Scrotum, quo illud in conspectum veniat Septum, ut & pinguedo. Præterea, me dudum Corporis reticularis Malpigii, ut & Papillarum pyramidalium, verum Tactus organum, desiderasse demonstrationem, libens fateor; de iis non raro quidem hinc & inde aliquid legi, sed clarè & perspicuè illas in subjecto conspicere, nunquam antehac mihi data fuit potestas.

Fateri quoque cogor, me nunquam distinctius vidisse Spinalem medullam, constitutam scilicet esse ex meris innumerisque fibris, tenuissimarum membranularum ope, sibi invicem cohærentibus, quam in publica demonstratione, eò tempore habita.

Hæc sunt, Vir Clarissime, quæ planioris explicationis ergo Tibi proponere non erubesco, petitione me frustrari nolis vehementer rogo. Est interim, cur gestiam, quòd Anatomicis Tuis demonstrationibus hactenus interesse indeque fructum & emolumentum certè non exiguum, capere, mihi data fuerit facultas. Multò magis autem mihi gratularer, si in juventutis Artis Medicæ usum ea delineare, (innumeris licet districtus negotiis) non gravareris; Ut ea, quæ adhuc in obscuro latent, Tuâ operâ & studio, majori facilitate comprehendi & addisci possint. Quod si facere non recusaveris, multùm certè gloriæ & ornamenti Nomini Tuo appones, ac studiosorum omnium animum voluntatemque Tibi devincies maximè.

Quod ad me, Vir Clarissime, sempiternâ memoriâ benevolentiæ Tuæ erga me beneficium colam, illudque altâ manebit mea mente repostum, ac nomen Tuum re ipsâ atque animo semper gratissimo prosequi, nunquam desinam.

Valeas interim, Clarissime Vir, & divino aspirante Numine, rebus humanis, huic denique Literario, diu superstis. Vale iterum, meque Tui studiosissimum inter eos, qui toto Te pectore venerantur, habeto.

Nobilitati Tuæ

Addictissimus & Observantissimus

JOH. GAUBIUS.

Amstelædami ipsis Calend. Septemb. M.D.C.XCV.

FRE-

FREDERICI RUYSCHII

RESPONSIO,

Ad Eruditum

Dnum. JOHANNEM GAUBIUM,

Philomedicum, de Epistola Problematica prima.

Ornatissime Vir!

MEntis tuæ candor & generositas, mihi satis superque perspecta, pro me ipso verba faciunt, meque excusant, quod in hoc primo literarum congressu, absque ambagibus, verborumque ornatu, ad literas tuas ipsis Calendis Septembribus, ad me datas, propter occupationes multifarias, serius quam volui, respondeam. In illis, Vir Ornatissime, nonnulla video proposita, à me in nuperrima Anatomia, publicè in multorum conspectu exhibita & demonstrata, quorum dilucidiorem desideras explicationem. Doleo interim, quod objecta nimis à te dissita & remota, Oculorum acie vix ac ne vix quidem attingere potueris; in publica enim demonstratione minutiæ tam accuratè à nonnullis spectatoribus conspici nequeunt, nec datur tempus unicuique speciatim ob oculos ponendi, quæ publicè tractari solent. Proinde dissectionis eorundem subjectorum continuationem meis in ædibus instituere mihi animus fuit, (quoniam publicis in demonstrationibus unicuique satisfieri omninò nequit,) & quidem in meorum discipulorum usum & fructum, nec non eorum, qui neutiquam aliena & sibi ignota Theonino dente rodere gaudent.

Interim temporis successu, si quid rari in meas inciderit manus, ipsis quoque dissectioni privatæ interesse, dabitur forsan occasio.

Verùm, ut petitioni Tuæ, Vir Ornatissime, satisfaciam, ad propositas Tuas mihi quæstiones me conferam.

In prima itaque propositione rerum novarum desiderio captus, ex me audire anhelas, *utrum Pili è glandulis Scroti emergant nec ne?*

In prægressa publicà nuper demonstratione, luce meridiana manife-

nifestius indigitavi Vaginulas Pilorum plurimas productiores esse, quam ipsæ glandulæ, ut ex adjecta Fig. Prima, Lit. A. notata liquet.

Vidimus quoque tunc temporis dictas Pilorum Vaginulas, nullis glandulis instructas, ut ex Fig. Prima Lit. B. videre est: quod mihi persuadet, & firmissimo indicio est, radices Pilorum non semper è glandulis cutaneis emergere, vel inde exortum habere; eo magis, quod vidimus aliis in locis Pilos tam profundas agere radices, ut è pinguedine ipsâ originem habere videantur.

Quoad secundum propositum, Scrotum nuper exploratum hominis erat perfectæ sanitatis, Testiculis haud viduati, in cujus parte superiori pinguedo, ut ex Fig. 1. Lit. C. & Fig. 2. Lit. E. patet, sese videndum exhibebat, quod in obesis non rarò observavi; in parte autem inferiore nequaquam: Pars tamen Scroti interior ita disposita est, ut apta sit pinguedinem recipiendi, & coërcendi; non minus enim sub ejus cute latitat membrana adiposa, quàm in aliis corporis partibus; quamvis hic maxima ex parte pinguedine destituta sit, cellulis adiposis sibi ita incumbentibus, ut membrana hæc nil minus, quàm cellulosa, videatur: Quod si autem flatu hæc membrana extensa exsiccetur, & post exsiccationem in lamellas dissecetur, cellulæ dictæ, Fig. 3. Lit. nimirum H. signatæ, in conspectum producuntur. Idem videre est in eunuchis, quorum Scrota non rarò ab undiquaque parte pinguedine sunt infarta. Dicta hæc membrana adiposa insuper carneas habet intertextas fibras, ut Figura 3. Literæ G. G. indicant, quarum beneficio Scrotum contrahitur, corrugaturque; quæ fibræ proinde ansam Anatomicis præbuêre, ut toti membranæ carnosæ nomen imposuerint.

Quod ad tertium: Ostendimus quoque in supradicta demonstratione Scrotum illud septi beneficio in duas dividi partes, de quo nil apud Vesalium, Bartholinum, Verheyen, de Graaf, &c. Viros de re Anatomica alias satis benè meritos; & quid mirum? Quandoquidem omnia circa Scrotum Hominis recenter denati, adeò sunt lubrica atque mobilia, ut difficillimè vera septi constitutio appareat: Quapropter, siquis hoc demonstrare satagit, inflandum est Scrotum, & post exsiccationem aperiendum, quo facto sese videndum exhibet septum Scroti, ut ex Fig. 1. Lit. D. notata liquet; estque hoc dictum septum Vasis sanguiferis innumeris perfusum. Vid. Fig. 2. Lit. F.

Quod quartam attinet propositionem de Reticulari corpore Malpigii

pigii, sub cuticula sito. Nomen illud ab Inventore Clar. Malpichio sortitum est, qui primus jure merito habendus est detector, Vir, dum viveret, in Anatomicis exercitatissimus. Vix ac ne vix quidem in conspectum venit dictum hoc Corpus Reticulare, nisi post macerationem in spiritu vini: Vixque demonstrari potest vulgari Encheiresi, & communi dissecandi modo, multò minus Papillæ pyramidales, particulæ, quas Anatomiæ Professores sicco quasi pede in dissectionibus transire solent, quamvis studiosis Medicinæ scitu & visu adeò necessariæ censendæ sint, propter earum usum, quem præstant, ut neutiquam in administrationibus Anatomicis, præsertim privatis, sint negligendæ. Veram hujus Corporis Reticularis & subcuticularis delineationem Microscopio visam, designat Fig. 4. ut & Papillas pyramidales Fig. 5. Fig. autem 6. indicat Corpus Reticulare, sub cuticula situm, naturali magnitudine duplo circiter majus. & Fig. 7. Papillas pyramidales duplo pariter majores. Interim; si me, Vir Ornatissime, invisere dignaberis, omni tempore in iisdem nuper exhibitis subjectis, à biennio conservatis, hæc & similia de novo conspiciendi, prolixa tibi dabitur occasio. Hisce curiositati Tuæ, Vir Ornatissime, me satisfecisse puto. Vale interim, & me studiis tuis optimè velle, certò Tibi persuade,

Datæ Amstelod.
die 4 Octob. 1695.

FR. RUYSCHIUS.

M. Dr. Anat. ac Botanices Professor.

EXPLANATIO FIGURARUM

TABULÆ PRIMÆ.

Fig. I.

Scrotum humanum post inflationem exficcationemque parte superiore apertum, indigitat.

A. A. Vaginulæ & radices Pilorum, glandulis cutaneis productiores.

B. Vaginulæ & radices Pilorum, glandulis cutaneis privatæ.

C. Pinguedo in parte superiore Scroti.

D. Septum, Scrotum in duas partes dirimens.

Fig. II.

Septum supradictum Vasis sanguineis innumeris ditatum & exficcatum repræsentat.

E. Pinguedo in cellulis coërcita.

F. Vasa sanguifera per septum dispersa.

Fig. III.

Faciem interiorem Lamellæ dicti Scroti exficcati denotat.

G. Fibras carneas demonstrat.

H. Cellulas adiposas flatu extensas.

Fig. IV.

Corpus reticulare Malpichii, sub cuticula locatum, Microscopio detectum.

Fig. V.

Agmen processuum papillarium cuti inhærentium, Microscopio detectum.

Fig. VI.

Dictum Corpus reticulare naturali magnitudine duplò majus.

Fig. VII.

Agmen processuum papillarium naturalem magnitudinem bis superans.

JOHANNIS GAUBII

EPISTOLA

Anatomica, Problematica

SECUNDA,

Ad virum Clarissimum

FREDERICUM RUYSCHIUM,

M. D. Anatomiae ac Botanices Professorem.

DE

Artificiosa Scroti Humani induratione, ejusque Vasorum sanguiferorum cursu ac copia; ut & de Arteriis per costarum periostium, spatia Costarum intercartilaginea, Pericardium, &c. disseminatis.

NOBILISSIME, CLARISSIME,

Nec non

DOCTISSIME VIR.

Anta Tua erga me est benevolentia & humanitas, ut, unde potius exordiar, Tibique grates quas debeo, referam, idoneis mihi verbis destitutus videar.

Jucundius certè nihil contingere mihi potuit, quàm, quod sepositis innumeris & gravioribus, imò absolutè necessariis Tuis negotiis, tam placidà benignâque fronte priores meas inspicere dignatus fueris literas. Est revera, cur gratissimo semper agnoscam animo. Inexpectato quoque tam perspicuam dilucidamque, Tibi aliquot ante dies exhibitarum Anatomices nonnullarum quæstionum, mihi non solùm dedisti explicationem, verùm etiam figuras addere non recusasti, adeòque quidem accuratas, ut nullus, quisquis sit, nisi parùm prospiciant oculi mei, in illis hærere, vel objectionem aliquam formare possit.

Quapropter etiam sequentia hæc Tibi proponere non erubesco, nullus dubitans, quin pro Tua in naturam versa consuetudine & benevolentia, benigno quoque vultu illa sis excepturus.

In præcedenti epistola clarè nobis tradidisti methodum, ut & viam præparandi Scrotum humanum, quo pacto scilicet conspiciendæ sese nobis exhibent Scroti Glandulæ, Septum, ut & ejusdem Pilorum Vaginulæ; cui, si addere quoque dignareris Scroti præparationem, cujus ope vasa sanguiflua in conspectum prodeunt, idque absque Scroti læsione, aut dilaceratione, nos, Clarissime Vir, perpetuò devinctos haberes. Ejusmodi Scrotum humanum corpori adhuc annexum & in Mumiam conversum nuper in privato Collegio Discipulis Tuis ostendisti, non sine omnium admiratione. Scrotum illud non inflatum, attamen induratum mihi videbatur; in eo præterea rugas naturales, ut & Lineam longitudina-

 lem,

lem, quibus præditum alias est Scrotum hominis, rectâ nimirum valetudine fruentis, non solummodo obliterasti, ut vasorum cursus distinctius lustraretur, verùm etiam nullas contraxit rugas præternaturales. Quod ad colorem naturalem, non multùm ille mutatus, sed ex albo rubroque adhuc mixtus erat, Scroti instar hominis cujusdam perfectioris sanitatis, & quod admiratione præ cæteris certè dignum est, remotis simul cum lineâ, ut dixi, longitudinali, artificio rugis naturalibus, omnia vasa sanguifera, ne minimis quidem exceptis, facillimè conspici poterant, situm naturalem occupantia. Copiam porrò nobis dedisti videndi Trunculorum majorum, id est, ramusculorum vasorum sanguiducorum exortum, & quo ritu illi in Scroti superficie disseminantur, quod nequaquam, meo quidem judicio fieri potest in Scroto, vulgari methodo dissecto, ac in planum extenso; ea propter non miror, quòd nullus hactenus Anatomicorum horum vasorum distributionem perfectè descripserit, multò minus in tabulis delineaverit.

Ingenuè quoque fateor, Clarissime Vir, demonstrationem de Costarum Periostio, ut & de Membrana Pleura videndi, me diu desiderio flagrasse. Anceps enim hæsi, *Utrum Membranæ Pleuræ pars exterior; seu Lamella costas respiciens, Periostii esset loco*, an verò *Costæ peculiari gauderent membrana immediatè costas internè amiciente.*

Quum Clarissimum Spigelium evolverem, mihi innuere videbatur, Pleuram Membranam costis inservire pro dicto Periostio: Cap. enim tertio Corp: hum: fabr: Lib. IX. hisce utitur verbis; *Non ineptè costalem Tunicam dixeris*, (loquitur de Membrana πλεῦρα) *si Græcam exprimere velis appellationem. Est enim Membrana cùm universam Thoracis cavitatem, tùm imprimis costas obcingens*, si mihi Clarissimum Vesalium, ut & Anatomicum Eximium Bartholinum legere non commendasses, in errorem facilè incidissem; Horum enim prior Cap. 2. Fol. 711. hæc tradit; *Cæterum præter hanc Membranam Costas Thoracemve succingentem, singulis costis alia particularis obtigit, quam alteram succingentem Costas Membranam Græcos vocasse reor, &c.*

Posterior idem asserit, Cap. IV. Lib. 2. *Interim & Costæ suum habent Periostium: Tertia Pleuræ Tunica nonnullis, aliis Circumossalis.*

Quibus verbis dicti Auctores mihi contrarium illius quod ex Spigelii Anatomia conceperam, innuere videbantur. Ex ultima Tua demonstratione αὐτοπτικῶς nobis patuit: *Costas præter Membranam Pleu-*

Pleuram peculiari gaudere Periostio: Neque hoc solùm, verùm etiam ostendisti, *quo pacto Vasa sanguinea per illud Periostium sint dispersa, & per Pleuram porrò cursum continuent*; quod in nullis Anatomicorum Tabulis hactenus videre licuit.

Magna quoque admiratione conspeximus, *Vasorum Intercostalium trunculos non per Membranam Pleuram, neque ejus duplicaturam, verùm sub iis decurrere, eosque immediatè à Periostio investiri non minus, ac Costas*, quod nunquam ab aliis notatum vidi: quotquot pervolvi Auctores, uno omnes ore asserunt, *Vasa sanguinea hæc inter dictam duplicaturam dispergi:* Nobis autem, *plurimos ramusculos, è trunculis Intercostalibus oriundos*, ostendisti, *præsertim per Lamellam Costas respicientem, ut & paucos per Lamellam interiorem Pulmonem spectantem, nequaquam trunculi autem inter duas hasce Lamellas locantur.*

In cadaveribus Tuis, elapso ab hinc biennio, conservatis, observavi porrò supradictos Intercostales trunculos *per inferiorem interioremque Costarum* sulcos decurrentes, longè plures, imò innumeros Musculis intercostalibus soboles largiri, quàm mihi imaginari potuerim, aut ullus Auctorum manifestaverit; horumque reptatum mirabilem haud sine admiratione contemplari potui.

In eodem præterea subjecto distinctè satis Vasa sanguifera spatio costarum intercartilaginea perreptantia, & præsertim à Vasis Mammariis internis ortum ducentia, conspicienda erant: ut silentio prætercam, quo ritu illa per Ossis sterni periostium & Pericardium quoque disseminentur.

Miror sanè nullum hactenus Auctorem hæc delineasse Vasa; sed quid dico, delineasse? Plures, ubi de eorum ortu agunt, valdè discrepant; & quod plus est, Pericardium quoque describentes, de Vasis ne quidem cogitant.

Inter Antiquos Vesalius: de Hum. Corp. Fabr. Cap. VIII. Fol. 728. *Hoc* (de Pericardio loquitur) *nullas ferè Arterias in se dispersas obtinet, neque etiam Venas, nisi perquam tenuissimas, ab illis ferè exortas, quæ interseptientibus Membranis tanquam in Omentum digeruntur, &c.*

Andreas Spigelius de hum. Corp. Fab. Cap. V. Fol. 348. Pericardium describens, nullam planè Vasorum mentionem facit, quæ etiam in Tabulis Professoris Bidloi non video.

Andreas Laurentius de Pericardii Vasis hæc refert Cap. IX. fol. 347. *Venas habet communes à Phrenicis & Peculiarem à ramo Subcla-*

Subclavio, *quam Capſularem vocant:* omninò de Arteriis tacet.

Clariſſimus de Marchette, Pag. 113. inquit, *Arterias Pericardium habere ab Arteriis Mediaſtinis*, *& propter exiguitatem vix obſervabiles.*

Doctiſſimus Blaſius in ſua Anat. Cap. 2. Fol. 124. ſequentia de Pericardii Vaſis tradit: *Vaſa habet*, inquit, *omnis generis*, *Mediaſtina dicta*, *Venas à Cava*, *Arterias ab Aorta.*

Inſuper Veslingius in Syntag. ſuo Anat. Pag. 145. *Pericardium vix conſpicuas obtinere Arterias*, refert; Cui aſſentiri videtur Bartholinus Pag. mihi 350. ubi dicit, *Pericardium Venas habere parvas*, *infra à Phrenicis & ſupra ab Axillari*, *Arterias autem nullas facile apparentes*; Verùm quàm alienum hoc ſit à veritate, in antedictis Tuis cadaveribus ſæpenumero vidi. In quibus Pericardia facilè apparentibus & innumeris, miroque inſuper reptatu decurrentibus ſcatent Arteriis.

Exhibuiſti nobis præterea in Cadaveribus Tuis, Glandulam Thymum, in qua clarè oſtendiſti, quòd ſcilicet Vaſis ſanguiferis non ſolùm gaudeat parte exteriore, ſed & interiore, tantâque inſuper copiâ, ut ubique ſummâ rubedine perfuſa eſſet hæc Glandula.

Ita ut nemo certè contendere audeat, quin in Cadaveribus arte Tuâ præparatis non diſtinctiùs quàm olim, tam Vaſa ſanguifera, quàm alia innumera conſpici poſſint.

Proinde, Clariſſime Vir, niſi iterata mea petitione nimis moleſtus Tibi eſſem, omnibus hoc ſtudium colentibus non inutile fore reor, ut aliquantum temporis ab aliis Tuis occupationibus animum abſtraheres, & veram perſpicuamque dictorum Vaſculorum diſtributionem per figuras, publici juris faceres; Ea certè ratione omnibus facem accendes. Vale Clariſſime Vir, & mihi meiſque conatibus favere perge.

Nobilitati Tuæ

Dabam Amſtelædami
IV. Nonis Septemb.
M. D. C. XCV.

Addictiſſimus & Obſervantiſſimus

JOH. GAUBIUS.

FRE-

FREDERICI RUYSCHII

RESPONSIO

Ad Eruditum

D^num^. JOHANNEM GAUBIUM,

Philomedicum, de Epistola Anatomica, Problematica II.

REsponsionem meam, Vir Ornatissime, tibi haud ingratam fuisse ex ultimis litteris IV. Non. Sept. ad me datis, percepi, in quibus alia denuò & longè à præcedentibus diversa video proposita; & primò affectare mihi videris, ut Tibi communicare velim alteram Scroti præparationem, quâ Scrotum lapidis instar induratur. Id, Or. Vir, perficitur artificiò quôdam tam singulari, ut in eo ultra triginta & quatuor annos desudaverim. Nil enim adeò difficilè puto, quam partes corporis humani, & præsertim Scrotum, deletis naturalibus rugis, ut & Lineâ secundum Scroti longitudinem protractâ, ita præparare, & servatô colore, & amplitudine naturali, sine rugis præternaturalibus, lapidis instar, eô modô indurare, ut Vasorum reptatus longè distinctiùs appareat, quàm in corpore vivo, aut jam demùm defunctô; Proinde facilè, ut spero, connivebit Dominus, quòd voto tuo respondere, Scrotique præparationem supra citatam publicè notam facere nondum induci possim, neque, ut mihi persuadeo, id à me exiges, cùm mecum perpendas, quàm multi dentur, qui instar Corniculæ Æsopicæ alienis superbire gaudeant plumis: Accuratam autem delineationem arteriarum anterioris partis Scroti Tibi denegare nequeo, quam Tabulæ secundæ Figura secunda repræsentat.

Hisce transactis, progredior ad secundam Tuam petitionem, nimirum ad delineationem Vasorum per costarum Periostium, ut & Pleuram disseminatorum; equidem benè mones, à nemine hactenus id fuisse factum; quatenus in cadaveribus nostris, ultra biennium conservatis, necdum induratis, illa sese videnda exhibent: difficilli-

cillimum foret omnia vasa sanguifera per integram Membranam Pleuram, ut & periostia, per totum thoracem per icones illustrare, quam ob causam particulam aliquam sufficere posse, reor, in qua abunde satis omnia vasa, mirè repentia, videre est.

Integram Membranam Pleuram, ut & eam, quæ omnes costas immediatè obvelat, in duas lamellas separare, vix ac ne vix quidem possible est; ita scilicet, ut in conspectum producantur omnia Vasa sanguiflua, sine quo cursus per interiorem lamellam, costas respicientem; non satis distinctè apparent: Quod si autem cadavera hæc nostra, ultra biennium conservata, indurata, & in Mumiam conversa essent, accuratius id fieri posset. Proinde, Orn: Vir, si harum membranarum particula aliqua arteriis instructa sufficere potest, sicuti in privato Collegio Anatomico hisce diebus ostendi, Tabulæ secundæ figura prima eam exhibet.

Venas non addo, quod, quum Arteriarum sint comites, eundem observant in hisce partibus cursum, & sic minus in figura obscuratur reptatus arteriarum.

Quoad trunculos Vasorum intercostalium, neutiquam illos membranæ Pleuræ, ejusve duplicaturæ, sed costarum periostio inhærere, non solùm nuper indigitavi, verùm etiam dictos jam trunculos à musculorum intercostalium tendinibus muniri ac investiri, demonstravi.

Quo situ trunculi à vasis mammariis internis oriundi per spatia costarum intercartilaginea decurrant, & qualis eorum sit distributio non solùm per musculos, spatia Costarum intercartilaginea occupantes, verùm etiam per membranam, Ossis sterni utramque superficiem, præsertim interiorem investientem, distinctissimè privatim exhibui in subjecto quodam, in Mumiam converso. In eo conspiciebantur Arteriæ Mammariæ internæ inordinata ramificatione trunculos largiri marginibus cartilaginum Costarum, Variis enim in locis dictas arterias Mammarias non solùm trunculis suis irrigare demonstrabam inferiorem Limbum cartilaginum Costarum, verùm etiam superiorem, secus ac in spatiis interosseis, ubi rarissimè, si unquam, binis trunculis singularem Costam infra supraque ditari, observavi: In aliis autem objectis demonstravi quoque dictos trunculos intercartilagineos per solum marginem superiorem, in aliis locis, per inferiorem disseminari.

Hinc patet post vulnera in parte Thoracis anteriore inflicta, illiusque cavum penetrantia, sanguinem copiosum, non minus posse promanare ex tali vulnere, quatenus pertingit ad Limbum superio-

rem,

rem, quàm inferiorem, fecus ac in ſpatiis interoſſeis; quandoquidem vaſorum Trunculi, ſicuti dixi, per utrumque Limbum cartilagineum inordinato curſu ſæpè diſtribuuntur. Authores in conficienda Paracenteſi cultellum altera parte obtuſum cautè commendant, quò minus in illa operatione vaſa intercoſtalia Limbum inferiorem obſidentia, lædantur, & quia in Anatomicorum ſcriptis nullæ viſuntur figuræ, verum reptatum vaſorum ſanguineorum per ſpatia coſtarum intercartilaginea illuſtrantes, nec ſatis exactè quoque Auctores, quem habeant ſitum, indigitarint, plures ſibi imaginantur, vaſa, ſpatia Coſtarum intercartilaginea proſpicientia, pari paſſu ac modo per ſolum marginem inferiorem decurrere, quod tamen à veritate alienum eſſe, Tab. ſecundæ, Fig. tertia deſignat.

Tertiam quod attinet propoſitionem, Rectè in ea mones, Ornatiſſime Vir, arterias per pericardium diſtributas non tantummodò à nemine hactenus delineatas, verùm etiam à variis neglectas, aut rudiori tantùm Minerva deſcriptas, neutiquam verò depictas fuiſſe; id quod nequaquam mirari ſubit, quandoquidem ſub vulgari cultro Anatomico rarò aut nunquam apparent. In cadaveribus noſtris ultra biennium conſervatis tàm diſtinctè eas in Collegio privato indigitavi hiſce diebus, ut nihil manifeſtius in toto corpore demonſtrari poſſit.

Petitioni itaque Tuæ, & in commodum denique Studioſæ juventutis ipſemet eas delineavi. Vide Tab. 2. Fig. 4. in qua arteriæ pericardiacæ adeò numeroſæ per Pericardium diſſeminantur, ut perpaucæ, ſi ullæ, partes membranoſæ reperiantur, copioſioribus arteriis inſtructæ, & quod monendum; dictæ arteriæ per pericardium diſtributæ, multò ſunt numeroſiores, atque in ſubtiliores ramuſculos diviſæ, quam dictâ figurâ exprimere potui; Arteriæ hæ a quinis locis ortum ſæpiſſimè ducunt, quemadmodum ſubſequentibus literis repræſentatur in Fig. IV. ubi A. A. arterias Pericardio-Diaphragmaticas deſignat, à me ſic appellatas, quandoquidem illæ non ſolùm Pericardio, verùm etiam Diaphragmati communes ſunt: Hæ arteriæ in utroque latere Pericardio annexæ, varios ramulos illi largiuntur, & ſic ulterius diſtribuuntur per Diaphragma. Quo ad exortum, in eo mihi ipſi haud poſſum ſatisfacere, cogor itaque hoc differre, donec clarius illud mihi conſtiterit.

B. B. Ramos arterioſos, à Diaphragmaticis arteriis oriundos, ſurſumque delatos, ac per pericardium excurrentes, denotant.

C. Surculum proponit deſcendentem, & prodientem à ſublimiore parte arteriæ mammariæ internæ, qui variis in locis unitur ſur-

culis Pericardio-diaphragmaticis, ut & iis, qui ortum ducunt ex arteria diaphragmatica, oriturque illa à ſuperiore parte arteriæ mammariæ internæ.

D. Conſpiciendos exhibet abſciſſos trunculos à Mediaſtina arteria productos, quorum ramuſculi cùm prædictis, variis in locis quoque copulantur.

Notandum interim, quod in omni quidem ſubjecto Pericardium tot Arteriis ſit ditatum, verùm in alio plures emergunt ab hoc, in alio plures ab illo arteriæ trunculo.

Notatum inſuper hic volo, me venas non addidiſſe, quò arteriarum curſus diſtinctius poſſit conſpici, aliàs enim inter utriuſque tam venarum, quàm Arteriarum plexum facilè confuſa delineatio oriretur.

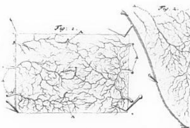
In quarta denique propoſitione, Ornatiſſime Vir, à me exigis delineationem vaſorum per Glandulam Thymum diſſeminatorum; temporis autem penuria hac vice Tuæ petitioni hac in re ſatisfacere, mihi non permittit, ideóque excuſatum habeas peto

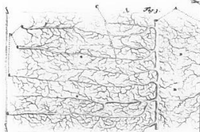
Tuum

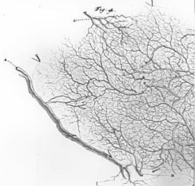
FR. RUYSCHIUM.

Amſtelodami IV. Nonis Novemb. M DC XCV.

EX-

Fig: 1.
Fig. 2.

Fig 3.

Fig. 4.

EXPLANATIO FIGURARUM

TABULÆ SECUNDÆ.

Fig. I.

Repræsentat portionem membranæ pleuræ, arteriis innumeris instructam, & aciculis in planum extensam.

A.A.A.A. Ramuli arteriosi ex arteriis intercostalibus oriundi, quorum extremitates miro reptatu per lamellam Pleuræ, costas respicientem, ut & per periostium costarum, exspatiantur.

Fig. II.

Exhibet distributionem arteriarum per Scroti humani partem anteriorem & ut earum cursus distinctius conspectui nostro sese offerat, ablata sunt omnia illa, quæ visum obnubilare possunt, & sic aciculis extensa hæc pars offertur.

A.A. Arteriæ per Scroti partem anteriorem dispersæ, variisque in locis sibi invicem copulatæ; Harum origo est ex arteriis Hypogastricis, Pudendis, & aliis adsitis.

Fig. III.

Conspiciendas exhibet portiones arteriarum mammariarum internarum, cum suis ramificationibus, idque è corpore pueri.

A.A. Portiones arteriarum mammariarum internarum.

B.B. Membranæ Pleuræ, ut & Periostii arteriolæ, posteriorem ossis sterni partem obsidentes.

C.C. Dictarum arteriarum rami per spatia Costarum intercartilaginea dispersi.

D.D. Arteriarum intercostalium portiones abscissæ.

* Earum inosculationes cum iis quæ per spatia costarum intercartilaginea reptant.

E.E. Rami arteriosi, sanguinem non solùm per Limbum inferiorem, verùm etiam per superiorem derivantes.

Fig. IV.

Complectitur partem Pericardii anteriorem, in planum aciculorum ope, expansam.

A.A. Arteriæ Pericardio-diaphragmaticæ.

B.B. Rami arteriosi ex arteriis diaphragmaticis orti.

C. Surculus arteriosus à parte superiore arteriæ mammariæ internæ prodiens.

D.D. Rami arteriosi à Mediastina arteria producti, præter hosce ramos, ditatur quoque arteriis pericardium, partem posteriorem perreptantibus, ex intercostalibus oriundis, quos hic repræsentare haud potuimus, parte scilicet anteriore pericardii hic tantum oblatâ.

E.E. Rami arteriosi pericardio-diaphragmatici per diaphragma disseminati.

JOHANNIS GAUBII

EPISTOLA

Anatomica, Problematica

TERTIA,

Ad virum Clarissimum

FREDERICUM RUYSCHIUM.

M. Doct. Anatomiæ, ac Botanices Professorem;

De Arteriis per Cordis substantiam, ejusque Auriculas dispersis, ut & de egressu Arteriæ Aortæ è Cordis Thalamo sinistro.

Clarissime, nec non Doctissime

VIR.

SI unquam verum Senecæ illud effatum; *multum quidem egerunt, qui ante nos fuerunt, sed multum adhuc restat operis, restabitque multum.* Nusquam certè manifestum id magis quàm in studio Anatomico.

Quàm latè sese extendat, nulli rectè notum esse potest, quàm qui ipse in illo versatur, operâque sedulâ manus applicat operi; cum primis autem Tibi, Clarissime vir, in Anatomicis adeò desudanti, qui diurnâ nocturnaque manu versare soles Anatomen, nec minutissimam corporis humani particulam intactam relinquis, quo minus accuratè adeo ante oculos omnia ponas, ut plures Anatomici parcè admodum & molli levique brachio de variis corporis humani partibus egisse videantur: Nunquam enim à Te discedo, quin aliquid novi ex demonstratione Tuâ viderim, doctiorque abierim, de quo cæterorum Anatomicorum perplures, vel adhuc inter sese dimicant, vel omninò tacent.

Firmiter mihi hactenus persuasus fui, Cordis Auriculas pabulum haurire & nutriri à majorum vasorum sanguine, in illas copiosissimè irruente: Quotquot etiam hac de materia evolvi Authores, eidem subscribere videntur sententiæ: Quandoquidem eorum nullus

de

de peculiaribus Arteriis per Auriculas disperſis, ſcripſerit: Cùm autem in privata nuper à Te habita demonſtratione non exiguum modò aliquod vaſculum, ſed vaſa ſanguiflua permulta, & frequenti ramulorum ſerie, per eas diffuſa, arboriſque ſurculos egregiè repræſentantia, nobis demonſtrares, haud parùm demiratus fui: ea propter hiſce viſis, denuò ad Authorum ſcripta me conferre conſultum duxi, eà ſcilicet fretus ratione, num in iis forſan adhuc aliquid detegere poſſem, quo dubitationis meæ nodus diſſolveretur; nam in Authoribus evolvendis, vel attentè ſatis ad ea non advertiſſe, vel ab illorum ſenſu & ſententia in totum me aberraſſe, opinabar; verùm poſt aſſiduam tandem longamque ſatis inveſtigationem, & oleum & operam me perdidiſſe, deprehendi, cùm nullus, quos legi Authorum, quod ſciam, hac de re verbulum attigerit.

Eſt & alia adhuc difficultas, Clar: Vir, quæ hactenus in ſuſpenſo tenebat animum, nec à cujus partibus ſtare deberet, ſatis ſciebat, quam mihi demonſtratione Tuæ in Cadaveribus ultrà biennium nitidiſſimè conſervatis, egregiè diſcuſſiſti. Oſtendebas enim Arteriæ Magnæ Truncum è ſiniſtro Cordis thalamo proſilientem, & antequam Arteriæ Magnæ Deſcendentis nomen adſciſcat, varios emittentem ramos, nequaquam autem ita conſtitutum, uti plurimorum authorum figuræ docent; verùm clarè demonſtrabas, quo pacto ille aſcendens Truncus, poſt trium, quatuorve digitorum tranſverſorum aſcenſum, ſemicirculum quaſi efficiens, deſcendat, nomenque aſcendentis deponens, ſeſe ad inferiora corporis humani membra effundat; Rectè ideò, quòd ſi bifurcatio aliqua inter Truncum Aortæ aſcendentem & deſcendentem inveniatur, contrà naturæ leges eſſe, monebas. Proinde hac in re Antiquos & plurimos quoque Recentiores, figuris ſuis craſsè hallucinatos eſſe manifeſte ſatis patet. Clariſſimorum Virorum, Veſalii, Caſſerii, Bartholini & Laurentii figuræ hac in materia mihi nullo modo ſatisfacere poſſunt: ſiquidem omninò à rectâ delineationis via diſceſſiſſe, mihi videntur: Nec magis mihi quoque arridet illa delineatio, quam in Tabula vigeſima tertia Profeſſoris Bidloi deprehendo, in qua Aortæ Trunci cum ramis ſubclaviis crucem quaſi referunt: Tale quid neque in præparatis Tuis, neque ullis in cadaveribus, me præſente, à te diſſectis, me umquam vidiſſe fateor; in nonnullis autem beſtiis tale quid reperiri poſſe, haud inficias eo.

Lubens inſuper fateor, in nullis Authorum figuris tam veram per-

perfectamque, Arteriarum per Cordis substantiam distributarum delineationem me antehac unquam vidisse, quàm in Cadaveribus Tuis, tribus circiter abhinc septimanis, ut & in Cordibus humanis à plurimis jam annis Balsamo induratis, quæ, quod certè admiratione dignum, præter colorem naturalem, pulchrè indurata, nullas ferè exhibebant rugas, Pulmonisque haud destituta, naturalem tamen conservarant situm, secus ac in variorum Authorum Tabulis, quorum figuræ Corda, secundum longitudinem corporis posita, exhibent; Tua verò planè obliquam sedem, mucrone nimirum in lævam vergente, retinuerunt, undè rectè addebas, cordis pulsationem non in pectoris medio, sed circa sinistram thoracis partem sentiri.

Non inconcinnum proindè, Cl. Vir. imò utilissimum & omninò necessarium fore existimo, si datâ occasione, non modò antedictorum cordis Auricularum vasorum, verùm etiam ipsius Cordis, ut & Arteriæ Magnæ, illiusque divisionis, distinctam per figuras excudi curares delineationem, hac enim methodo, studio Anatomico incumbentes, ad perfectam cognitionem pervenire poterunt; Nec dubitare ausim, Vir Clariss: quin petitionem tam justam à Te flagitanti non sis recusaturus, quandoquidem certus sum, Te eruditionem potius promovere, ac in aliis fovere, quàm in Temetipso admirari velle. Vale Vir Clarissime, & me, ut soles, ama.

T. T.

JOH. GAUBIUS.

Dab. Amstelædami,
IV. Non. Decemb.
M. D. C. XCV.

FRE-

FREDERICI RUYSCHII

R E S P O N S I O.

Ad Eruditum

D^num^. JOHANNEM GAUBIUM,

Philomedicum , ad Epistolam ejus Anatomicam, Problematicam Tertiam.

Ornatissime Vir.

N ultimis & tertiis ad me datis litteris, video, quòd ultra merita laudibus me exornare coneris, id imposterum parcius, ut fiat, etiamatque etiam rogo: non enim ignoras, uti rectè mones, nihil mihi magis curæ cordique esse, quàm eruditionem promovere, ac in iis, qui digni habentur, fovere potius, quàm in me illam admirari, aut tantis, auribus certè mihi ingratis, evehi velim laudibus.

Interim Cordis Auriculas à me nuper in collegio privato demonstratas, ad incudem hîc à Te revocari, percipio; quæ ne genio suo vitali & pabulo fraudentur, peculiaribus arteriis opus habent, ut sanguis arteriosus requisita ad nutritionem quantitate ad illas prolaberetur.

Rectè judicas, tale quid à nemine hactenus Anatomicorum fuisse demonstratum; immò mirandum est quòd hasce arterias adeò magnas & satis apparentes haud viderit Professor Bidlous, qui publicè gloriatur, se hujus nostræ inventionis, præparandi & conservandi cadavera, gnarum non solummodò, verùm etiam jam ante me eam possedisse: Mirari certè subit, quòd figuras illarum arteriarum, quæ hoc nostro artificio facilè sese videndas exhibent, non viderit, neque Tabulis suis inseri jusserit. Jure merito mihi filioque artificii hujus inventionem attribuo, & si illi ante me innotuit, cur publicè, sicut ego feci, illud æstate, & quidem diebus canicularibus, non demonstravit? Ad artificium hoc requiritur, non solùm, ut omnia totius corporis vasa sanguiflua, & præsertim arteriosa, nullis, & nequidem illis, quæ per tunicam Ossicula Auditus investientem sparguntur excentis, sanguine justa quantitate infarcta, exhibeantur; sed etiam ut ita rigida sint, quò corpore humano eximi possint cum suis ramusculis; Non semel vobis exhibui in collegio privato vasa sanguifera per Lienem, Pulmonem, Hepar, & alias partes distributa, adeò rigida, rubroque colore perfusa, ut non solùm rami, verùm etiam ramorum ramusculi minutissimi, glandulosa substantia exuti & exsiccati, conspici potuerint, suntque dicti ramusculi adeò subtiles, ut nunquam tale quid viderim, vel ab aliis audiverim.

Secundo, requiritur in hoc artificio, ut cadavera temporis successu

cessu saturatiorem rubedinem præ se ferant, Hoc palam est in cadaveribus nostris præteritò annò à me publicè demonstratis, quorum alterum absque pigmento, penicillo, fucove nunc factum est multò venustius ac rubicundiore colore perfusum, ac olim.

Tertiò, postulatur in eo artificio, ut ejus ope in cadaveribus ita præparatis, & post biennium conservatis, variæ quoque particulæ, immò minutissimæ conspiciantur, quæ aliàs neque in vivo, neque in corpore jamjam denato, videri possunt.

Quartò, à contractione rugarum præternaturalium immunia esse debent cadavera, arte eà præparata, & conservata.

Quintò, qui gnarus est dicti artificii, noverit etiam Lymphæductus manifestare, idque aliquot post mortem annos, sicuti in collegio privato eos indigitare soleo: & quod magis mirandum, dicti Lymphæ ductus, Lymphâ griseâ turgidi, colorem ultrà biennium conservarunt, nec est cur dubitem quin per seculum eundem colorem retenturi sint, modò cadavera, ut soleo, conserventur.

Sexto, cui notum est hoc nostrum artificium, illi quoque aperitur fenestra manifestandi arteriarum extrema quòd scilicet ea in omnibus corporis partibus haud sint ejusdem constitutionis, neque ubique in corpus reticulare facessant; & quòd per consequens in sanguinis transitu ex arteriis in venas diversitas quædam exsurgat, prout illa in hac vel illa parte peragitur.

Septimò, ignarus quoque non erit, quid sint Glandulæ conglobatæ, easque neutiquam tales esse nexus, quales dicuntur à Neotericis.

Octavo, noverit quoque, aut saltem facilè perveniet ad notitiam, quòd nonnullarum arteriarum extremitates fricatione in simplici aqua sint dissolubiles, recenter quamvis è corpore exemptæ, hasce cum contentis si quis pro parenchymate Antiquorum habere velit, non repugno.

Nono, ope hujus inventi manifestavi quoque discipulis meis, liquorem, ad humectandos oculos destinatum, & in tenuissimis Palpebrarum vasculis contentum, ita posse condensari & præcipitari, ut post mortem distinctissimè in conspectum producatur.

Ejusmodi Cadaveribus Juvenum, ultra biennium conservatis, si ejus Musæum instructum atque ornatum habet, quare hactenus non exposuit demonstranda, ut ego feci præteritis diebus canicularibus?

Artificium hoc nostrum in tenebris hactenus latuisse luce meridianâ

dianâ clarius constat, illudque confirmant variorum Anatomicorum figuræ, quæ parcè & frugaliter variis in librorum locis exhibitæ, conspiciuntur.

Si Deus T. Opt. Max. vitam, valetudinem, ac otium mihi dignabitur largiri, hujus artificii ope plura, Anatomicis hactenus incognita, me in lucem prolaturum spero. Sed ut ad viam, unde digressus sum, redeam: Arteriis Cordis substantiam pervagantibus Coronariarum nomen imposuerunt Authores, idque meritò, quandoquidem trunculis suis ex Aortæ radice, supra valvulas semilunares oriundæ, Cordis basin ambiunt; nemo autem hactenus numerosam earum prolem, divaricationes, ut distinctè sese videndas exhibeant, perfectè delineavit (vide Tab. tertiæ fig. 1.) multò minus arterias, per Cordis Auriculas innumeris ramulis superbientes; Hæ autem ab Arteria Coronaria in utroque latere prodeuntes, per Cordis Auriculas quaquaversum disseminantur, dicunturque à me Cordis Arteriæ Auriculares, quarum usus est sanguinis arteriosi debitam quantitatem auriculis largiri ad nutritionem & calefactionem.

Supradictæ Arteriæ Coronariæ per cordis substantiam disseminatæ non solùm Cordi, ut & ejus auriculis sanguinem impertiunt arteriosum, verùm etiam Tunicis radicis Trunci Aortæ; id quod ab aliis quoque nondum vidi observatum, neque delineatum, vid. Tab. 3. fig. 1. Lit. D. quam ut accuratè repræsentarem, haud solùm ipsemet delineavi, verùm etiam auxiliares manus sculptori adhibui, sicuti quoque feci in præcedente Tabula 2. qua Arteriarum ramusculi minutissimi repræsentantur.

Quòad divisionem Aortæ in Truncum ascendentem & descendentem, quemadmodum à Clar. Professore Bidloo in Tab. vigesima tertia repræsentatur, eò pactô me nunquam in corpore humano Aortæ constitutionem vidisse, neque in præparatis meis extare, rectè notasti; multò minus memini, me unquam observasse in corpore humano Arterias Subclavias pari passu & æquali ferè capacitate aut diametro emergere, idque è regione, sicuti in dicti Professoris Bidloi Tabulis repræsentatur: Præterea illud neutiquam convenire, cum figura ab oculatissimo Louwero in lucem prodita, palam est.

Arteriæ Magnæ, seu Aortæ, truncus è sinistro cordis sinu prodiens, sursum quidem vergit, statim verò arcuatus deorsum reflectitur, nomenque mutans, dicitur Truncus Aortæ descendens; in ea incurvatione, Aorta ramos aliquot largitur partibus supra Cor

ſitis, & præſertim Subclavios Carotideſque, & quod notandum, in dextro latere ut plurimùm, ſi non ſemper, arteria carotis & ſubclavia ſibi invicem aliquantò ſpatiô ad exortum in unum coalitæ ſunt, ſecus ac in latere ſiniſtro, ubi ſeorſùm ex Aorta ut plurimùm prodeunt, quemadmodum Tabulæ tertiæ figura ſecunda indigitat.

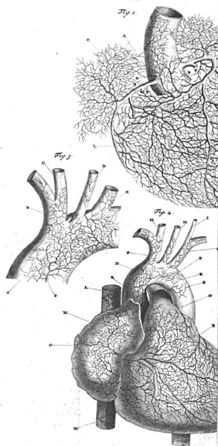
Ita ut Aorta propriè in duos Truncos à natura haud ſit diviſa, unus enim idemque eſt Truncus aſcendens & deſcendens: Siquis tamen hanc Aortam, quatenus aſcendit, aſcendentem, & quatenus deſcendit, deſcendentem nominare velit, non renuam; neutiquam verò eam in duas partes ità ſeparatam atque diviſam offendi in homine, ut altera pars aſcendat, altera deſcendat, quemadmodum in figuris variorum authorum repræſentatur; Hiſce benè conſideratis, conſtabit partes ſupra Cor ſitas, non magis ditatas eſſe arteriis oriundis è trunco aſcendente quàm deſcendente, nam inter aſcenſum & deſcenſum largitur Aorta, ut dixi, arterias ſubclavias & carotides, vide tabulæ tertiæ fig. 2.

Hiſce petitioni Tuæ me ſatis feciſſe reor, & ſic finem, ob temporis penuriam, imponere cogor; maneo interim Or: Vir toto pectore

Totus Tuus

FREDERICUS RUYSCHIUS.

Dab. Amſtelædami,
10. Decemb.
1695.

Fig. 1
Fig. 3
Fig. 2

TABULA hæc tertia tres exhibet Figuras, quarum prima radicem Aortæ cum suis ramificationibus per Cordis humani substantiam ejusque Auriculas, nec non per Tunicas Aortæ disseminatis, continet.

Secunda autem demonstrat Cor Pueri cum annexis vasorum Truncis; estque hæc figura facta ad objectum à biennio denatum & tam nitidè præparatum atque induratum, ut omnia ferè vasa arteriosa cum suis ramificationibus, quæ supra Cordis dorsum exspatiantur, conspici possint.

Tertia demum Aortæ Truncum, cum abscissis ramis, idque è corpore hominis adulti, indigitat.

FIGURÆ PRIMÆ EXPLANATIO.

A. Radix Trunci Aortæ, è cujus utroque latere emergunt

B.B. Arteriæ Coronariæ.

C.C. Arteriæ per Cordis Auriculas excurrentes.

D. Ramusculi arteriosi ex Arteria Coronaria oriundi, & per tunicas radicis Aortæ disseminati.

E. E. E. Arteriæ numerosissima prole per Cordis substantiam dispersæ.

F.F. Trunci Arteriarum coronariarum abscissi, ac pro Cordis postica parte destinati.

FIGURÆ SECUNDÆ INDIGITATIO.

A. Cor Pueri, decem circiter annorum.

B.B. Arteriæ per cordis substantiam disseminatæ.

C. Auricula cordis dextra.

D. Truncus Aortæ, è sinistro Cordis sinu emergens, & assurgens.

E. Truncus Aortæ descendens.

F. Arteria Subclavia dextra, Carotidi dextræ aliquantò spatiô unita.

G. Arteria subclavia sinistra, Arteriæ Cervicali copulata, estque hæc præcedente diametro minor.

H.H. Utraque Arteria Carotis.

I. Arteria Cervicalis sinistra.

K. Arteriolæ ex Arteria Coronaria oriundæ tunicis radicis Aortæ prospicientes.

L. Truncus venæ Cavæ ascendens.

M. Truncus venæ Cavæ descendens.

N. Arteriæ per Cordis auriculam dextram distributæ, atque ex Arteria Coronaria oriundæ.

O. Radix arteriæ Pulmonalis, è dextro Cordis Thalamo prodiens.

P. P. Arteriolæ ab arteriis mammariis internis ortæ, & per tunicas Aortæ distributæ.

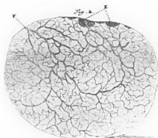
Notandum interim omnes dictas arterias productiores esse, quàm hic repræsentantur; sunt enim abscissæ, ità ut tantum eorum exortus hic indigitetur.

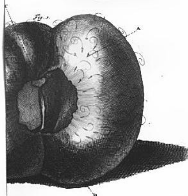
FIGURÆ

FIGURÆ TERTIÆ EXPLICATIO.

A. Truncus Aortæ hominis adulti.
B. Arteriæ Subclaviæ dextræ ramus, è quo arteria carotis dextra emergit Lit. C. notata.
D. Arteria Carotis lateris ſiniſtri.
E. Arteria ſubclavia ſiniſtra.
F. Rami arterioſi ex arteria coronaria orti.

Fig. 2.
F
E

Fig. 1.
A
D

